

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517200991
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8517200991.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Miriam Szárazová v spore žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, IČO: 31749542 so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, právne zastúpeného: AENEA Legal s.r.o., IČO: 35951125 so sídlom Jozefská 3, Bratislava proti žalovaným: 1./ A. M., nar. XX.X.XXXX, bytom N. Q. XXX, 2./ T. M., nar. XX.X.XXXX, bytom N. Q. XXX, obaja právne zastúpený: JUDr. Vladimír Dlugolinský, advokát so sídlom Levočská 1, Stará Ľubovňa o zaplatenie 16 399,72 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 1.689,43 eur, úroku z omeškania v sume 127,28 eur, úroku v sume 492,11 eur, úroku v vo výške 3,10 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do 7.11.2018.

II. Žalovaný v 1. a 2. rade s ú v o v i n n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.948,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 8.959,49 eur od 12.12.2015 do 13.6.2017, zo sumy 8.736,68 eur od 14.6.2017 do 14.7.2017, zo sumy 8.513,87 eur od 15.7.2017 do 15.8.2017, zo sumy 8.291,06 eur od 16.8.2017 do 15.9.2017, zo sumy 8.068,25 eur od 16.9.2017 do 15.10.2017, zo sumy 7.845,44 eur od 16.10.2017 do 18.11.2017, zo sumy 7.622,63 eur od 19.11.2017 do 15.12.2017, zo sumy 7.399,82 eur od 16.12.2017 do 12.1.2018, zo sumy 7.177,01 eur od 13.1.2018 do 11.2.2018, zo sumy 6.954,20 eur od 12.2.2018 do 12.3.2018, zo sumy 9.731,39 eur od 13.3.2018 do 11.4.2018, zo sumy 6.508,58 eur od 12.4.2018 do 12.5.2018, zo sumy 6.062,96 eur od 12.6.2018 do 11.7.2018, zo sumy 5.840,15 eur od 12.7.2018 do 11.8.2018, zo sumy 5.617,34 eur od 12.8.2018 do 11.9.2018, zo sumy 5.394,53 eur od 12.9.2018 do 11.10.2018, zo sumy 5.171,72 eur od 12.10.2018 do 11.11.2018, zo sumy 4.948,91 eur od 12.11.2018 do zaplatenia, to všetko v splátkach po 222,81 eur mesačne, ktoré sú žalovaný v 1. a 2. rade povinní platiť počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca, pod hrozbou straty výhody splátok pri neuhradení dvoch po sebe idúcich splátok.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaným v 1. a 2. rade p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 9,55 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.2.2017 domáhal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne istinu vo výške 16.399,72 eur, úrok vo výške 494,59 eur, úrok z omeškania vo výške 90,57 eur, úrok vo výške 3,10 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do

zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 434,32 eur a zmluvnú pokutu vo výške 1.689,43 eur a nahraďiť mu trovy konania s tým, že ide o pohľadávku majúcu základ v záväzkovom vzťahu žalobcu a žalovaných založenom Zmluvou o poskytnutí podpory uzavretou podľa zákona NR SR č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov č. 710/3503/2002 zo dňa 6.11.2002 /ďalej len „zmluva o úvere“/

2. Žalobca v podanej žalobe a následne aj v podaniach doručených súdu dňa 9.3.2017, 12.5.2017, 25.5.2017, 25.8.2017, 6.10.2017, 11.10.2017, 17.10.2017, 9.2.2018, 26.3.2018, 15.5.2018, 20.6.2018, 6.8.2018, 31.10.2018 a 9.11.2018 poukazoval na jeho postavenie pri uzatváraní zmluvy o úvere. Jeho činnosť nemožno kvalifikovať ako obchodnú alebo inú podnikateľskú, nakoľko nespĺňa všetky jej taxatívne vymedzené pojmové znaky, t.j. zámer smerujúci k dosiahnutiu zisku, výkon povolania alebo profesie, kvalifikovaný výkon činnosti naplňajúci znaky trhového správania založeného na ponuke a dopyte u neho absentuje. Žalobca zmluvou o úvere poskytol žalovaným formou úveru podporu vo výške 23 069,77 eur (695 000,- Sk), ktorú sa žalovaní zaviazali uhradiť v pravidelných mesačných splátkach vykonaných vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca počas celej lehoty splatnosti úveru. Žalovaní však mali zlú platobnú disciplínu. Splátky neuhrádzali pravidelne a v dohodnutej výške. Žalovaní mali pri výške splátky 98,52 eur, resp. 114,94 eur ročne uhradiť sumu 1182,24, resp. 1 379,28 eur. Žalovaní neuhrádzali splátky riadne a včas v mesiacoch 1-6/2014, 8-10/2014, 7-10/2015. Výzvou zo dňa 30.10.2014 žalobca vyzval žalovaných na dlžných splátok, aby uhradili svoj dlh na omeškaných splátkach vo výške 880,62 eur. Tento dlh mali žalovaní uhradiť prostredníctvom mimoriadnych splátok. K dátumu 2.11.2015 boli v omeškaní s 11 splátkami, čím došlo k splneniu podmienky v zmysle čl. VIII bod 4 zmluvy o úvere pre odstúpenie od zmluvy a požadovanie zmluvnej pokuty. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o úvere je obchodnoprávnym vzťahom, a to konkrétne vzťahom zo zmluvy o úvere. Obchodnoprávna povaha vzťahu má vplyv na posudzovanie nárokov zo zmluvy o úvere. V tomto prípade nejde o čiastkové plnenia, pri ktorých sa splátky premlčujú. Nejedná sa o čiastkové plnenia podľa § 392 ods. 2 Obchodného zákonníka, ale o jedno plnenie, ktorého úhrada bola dohodnutá v splátkach, a preto lehotu splatnosti považuje lehota splnenia celého úveru. Premlčacia lehota začína plynúť po lehote splatnosti celého úveru. Rovnako na obchodnoprávnu úpravu žalobca poukázal aj pri odstúpení od zmluvy o úvere. Žalobca odstúpil od zmluvy o úvere podaním zo dňa 9.11.2015, čím sa stal celý dlh žalovaných splatným. Aj napriek doručeniu odstúpenia od zmluvy zo strany žalovaných nedošlo k uhradeniu celej dlžnej sumy. Žalobca poukázal na § 506 Obchodného zákonníka v zmysle ktorého po odstúpení od zmluvy sa požaduje vrátenie nielen dlžnej sumy, ale aj úrokov ako ceny poskytnutých peňazí. Odstúpenie od zmluvy bolo žalovaným uložené na pošte dňa 11.11.2015, pričom zásielka sa žalobcovi vrátila od oboch žalovaných ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalovaní sa z odstúpenia od zmluvy mohli dozvedieť o tom, že sú v omeškaní s úhradou pravidelných mesačných splátok. Vo vzťahu k doručeniu žalobca poukázal na fikciu doručenia. Odstúpenie žalobcu od zmluvy bolo žalovaným uložené na pošte dňa 11.11.2015 a od uvedeného okamihu sa zásielka dostala do sféry ich dispozície a na základe vyššie uvedeného začal tento úkon pôsobiť voči žalovaným. Žalobca pritom vychádzal z predpokladu, že účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v súkromnom práve predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Ide o objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa jej adresovaným právnym úkonom. Vo vzťahu k spotrebiteľskému právu a postaveniu žalobcu uviedol, že úvery poskytované žalobcom sú úvermi poskytovanými na základe osobitného predpisu a nespádajú do kategórie spotrebiteľských úverov podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a rovnako aj nespádajú zmluve o úvere do charakteristiky spotrebiteľských zmlúv podľa Občianskeho zákonníka. K úroku z omeškania a k nákladom spojeným s uplatnením pohľadávky žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaní sa dostali dňa 12.12.2015 do omeškania s úhradou dlžnej sumy v zmysle odstúpenia od zmluvy, a preto majú nárok na úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky predstavovali poskytnutú právnu službu v súvislosti s odstúpením od zmluvy. V ďalších svojich podaniach žalobca bližšie konkretizoval a špecifikoval svoje stanovisko k posúdeniu zmluvy o úvere ako spotrebiteľskej, resp. typovej zmluvy a opakovane poukazoval aj na obchodnoprávnu povahu zmluvy o úveru a potrebu jej posudzovania podľa tejto právnej úpravy. Poukázal aj na pripravovanú novelizáciu zákona č. 150/2013 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov a jej dôvodovú správu, kde sa uvádza, že žalobca nie je dodávateľom a z tohto dôvodu podpora poskytnutá vo forme úveru nie je spotrebiteľskou zmluvou. Opakovane poukazoval, že nároky uplatnené podanou žalobou týkajúce sa úroku vo výške 3,10 % ročne ako aj úroku z omeškania a taktiež aj inštitút odstúpenia od zmluvy a zápočet úhrad žalovaných treba posudzovať podľa obchodnoprávnej úpravy.

3. Žalovaní sa k žalobe, ktorá im bola do vlastných rúk doručená dňa 19.5.2017, sa písomne vyjadrili podaniami doručenými súdu dňa 11.5.2017, 6.10.2017, 19.10.2017, 5.2.2018, 29.6.2018 a dňa 14.11.2018. Vo svojich vyjadreniach nepopierali svoj záväzok voči žalobcovi zo Zmluvy o poskytnutí podpory uzavretej podľa zákona NR SR č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov č. 710/3503/2002 zo dňa 6.11.2002. Vo vzťahu k povahe zmluvy o úvere poukázali na jej spotrebiteľský charakter a rozhodnutia všeobecných súdov, kde obdobná zmluva o úvere bola posúdená rovnako. Žalovaní ďalej tvrdili, že žalobca nepreukázal platné odstúpenie od zmluvy a teda nemohli nastať ani jeho účinky a to predčasná splatnosť poskytnutého úveru, a teda s tým spojená zmena podmienok stanovených v zmluve. Neplatnosť odstúpenia od zmluvy žalovaní videli jednak v jeho nedoručení a jednak v nedodržaní postupu predpokladaného v zmluve o úvere (čl. VIII bod 8.4). Žalovaní poukázali na skutočnosť, že odstúpenie od zmluvy im bolo doručované na pôvodne dohodnutú adresu - Vyšné Ružbachy 135, pričom v čase doručovania písomnosti sa už žalovaní nemali možnosť oboznámiť s obsahom tejto zásielky, nakoľko sa už na tejto adrese nezdržovali. Skutočnosť, že sa zdržujú na inej adrese pritom bola žalobcovi oznámená už v roku 2014, v čase keď sa riešilo omeškanie s úhradami žalovaných v dôsledku zmeny účtu žalobcu. Žalobca vo vzťahu k doručeniu zásielky má v tom, či žalovaní mali reálnu možnosť oboznámiť sa s obsahom zásielky na adrese Vyšné Ružbachy 135 ako i skutočnosť, či do jeho dispozičnej sféry sa dostalo oznámenie o doporučenej zásielke dôkazné bremeno, ktoré znáša, ako zmluvná strana, ktorá od zmluvy odstúpila. Žalobca však podľa názoru žalovaných toto dôkazné bremeno neuniesol. Taktiež poukázali, že poskytnutie účelovo viazaných finančných prostriedkov žalovaným, a to na novostavbu rodinného domu, tak je dôvodné predpokladať, že po jej realizácii sa tam žalovaní presťahujú a zmenia svoje trvalé bydlisko, teda zmení sa aj ich doterajšia adresa trvalého pobytu ako aj adresa na doručovanie. Žalobca mal tiež možnosť overiť si adresu súčasného trvalého pobytu žalovaných, potom čo mu bola zásielka s odstúpením od zmluvy vrátená z adresy Vyšné Ružbachy 135 ako nedoručená, a to v Registri obyvateľov Slovenskej republiky. Nasledujúcimi podaniami zotrvali na argumentácii, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou a predkladali súdu doklady týkajúce sa úhrad žalovaných v období od 06/2017 do 11/2018, pričom každá úhrada bola vo výške 222,81 eur. Spolu žalovaní uhradili žalobcovi sumu 4 010,58 eur. Nárok žalobcu týkajúci sa nákladov spojených s uplatnením pohľadávky za nepreukázaný, teda nedôvodný. Vo vzťahu k uplatňovaným úrokom z úveru aj po vyhlásení splatnosti istiny poukázali rozhodovaciú prax, že po vyhlásení splatnosti úveru je dlžník povinný platiť už iba úroky z omeškania a nie aj úroky z úveru, čím by dochádzalo k dvojitému úverovému zaťaženiu

4. Podaním zo dňa 11.10.2018 žalobca zobral žalobu v časti úhrad žalovaných po podaní žaloby vo výške 891,24 eur späť, a to v časti zmluvnej pokuty. Podaním zo dňa 7.2.2018 zobral žalobca žalobu v časti úhrad žalovaných po podaní žaloby vo výške 891,24 eur späť, a to v časti zmluvnej pokuty a úroku z omeškania vo výške 90,57 eur a v časti úroku vo výške 2,48 eur. Podaním zo dňa 1.8.2018 zobral žalobca v časti úhrad žalovaných po podaní žaloby vo výške 1.336,86 eur späť, a to v časti úroku, úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do 1.8.2018 v sume 844,75 zo sumy 1 341,36 eur. Podaním zo dňa 7.11.2018, žalobca zobral žalobu v časti úhrad žalovaných po podaní žaloby vo výške 668,43 eur späť, a to v úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do 1.8.2018 v sume 496,61 zostatok zo sumy 1.341,36 eur, úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy 16 399,72 eur od 2.8.2018 do 7.11.2018 v sume 135,11 eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do 7.11.2018 vo výške 36,71 zo sumy 3.837,56 eur. Po poslednom späťvzati žalobca žiadal, aby súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť mu sumu istiny vo výške 16.399,72 eur, úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 8.11.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 3 800,85 eur, úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 8.11.2018 do zaplatenia.

5. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a k nej pripojených listinných dôkazov ako aj obsahom písomných vyjadrení žalobcu a žalovaných a k nim pripojených listinných dôkazov aj obsahom ostatného spisového materiálu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

6. Dňa 6.11.2002 bola medzi žalobcom a žalovanými uzavretá Zmluvou o poskytnutí podpory uzavretou podľa zákona NR SR č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov č. 710/3503/2002 predmetom ktorej bolo poskytnutie podpory vo forme úveru podľa ustanovení zákona

NR SR č. 124/1996 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov. Výška úveru bola dohodnutá na sumu 695 000,- Sk (23 069,77 eur) pri základnej úrokovej sadzbe 3,10 %. Doba splatnosti bola 30 rokov. Výška splátky bola dohodnutá na sumu 2 968,-Sk (98,52 eur). Úver bol splatný v 359 splátkach. Začiatok splácania úveru bol určený 3 mesiace po uzavretí zmluvy o úvere. V prípade omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok dlhšie ako 6 mesiacov bol žalobca oprávnený po doručení výzvy k vyrovnaní splátok jednostranne odstúpiť od zmluvy o úvere. Jednostranne odstúpiť od zmluvy bol žalobca oprávnený aj v prípade, že žalovaní opakovane porušia zmluvu tým, že nebudú splácať úver. V prípade odstúpenia od zmluvy si žalobca a žalovaní dohodli zmluvnú pokutu vo výške 10 % z celej dlžnej sumy, t.j. zo súčtu zostatku istiny a úroku. Žalovaní v rokoch 2003 až 2013 uhradili splátky úveru riadne a včas. V roku 2014 tieto prestali riadne uhrádzať, pričom uhradili sumu 513,46 eur a v roku 2016 iba sumu 689,64 eur. Keďže žalovaní boli k 2.11.2015 v omeškaní s úhradou 11 splátok, žalobca odstúpil od zmluvy o úvere a vyzval žalovaných na úhradu zostatku istiny a úroku do 30 dní od doručenia písomného vyzvania žalovaných. Predmetné odstúpenie bolo žalovaným doručované na adresu N. Q. XXX, čo bola pre žalobcu posledná známa adresa trvalého pobytu žalovaných. Predmetná zásielka sa žalobcovi vrátila s poznámkou poštového doručovateľa - zásielka neprevzatá v odbernej lehote, pričom dňa 11.11.2015 bol a uložená u poštového doručovateľa na prevzatie. Týmto dňom tak žalobca túto zásielku považoval žalovaným za doručenú. V dodatočnej lehote na plnenie žalovaní svoj dlh neuhradili a žalobca si svoju pohľadávku uplatnil na súde. Podanou žalobou si uplatnil istinu vo výške 16 399,72 eur s príslušenstvom a zmluvnú pokutu vo výške 1 689,43 eur. Po podaní žaloby žalovaní uhradili v období od 06/2017 do 11/2017 18 splátok po 222,81 eur spolu vo výške 4 010,58 eur.

7. Žalobca v priebehu konania vzhľadom na čiastočné úhrady žalovaných zobral žalobu späť v časti zaplata zmluvnej pokuty v sume 1 689,43 eur, úroku z omeškania v sume 127,28 eur (kapitalizovaný úrok z omeškania v zmysle žaloby vo výške 90,57 eur a časť kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 36,71 eur z úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 16 399,72 eur od 12.12.2015 do 7.11.2018 vo výške 3 837,56 eur), úroku vo výške 492,11 eur, úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy vo výške 16 399,72 eur od 12.12.2015 do 7.11.2018..

8. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p. súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Súd tak vzhľadom na túto dispozíciu žalobcu so žalobou postupom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti zaplata zmluvnej pokuty v sume 1 689,43 eur, úroku z omeškania v sume 127,28 eur, úroku vo výške XXX,XX eur, úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy vo výške 16 399,72 eur od 12.12.2015 do 7.11.2018.. Po čiastočnom späťvzatí žaloby ostalo predmetom konania nárok žalobcu tak ako bol vyššie popísaný.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

12. Podľa čl. 2 písm. c) Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná za účelom vzťahujúcim sa k jeho obchodu, podnikaniu alebo profesii bez ohľadu na to či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

13. Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

14. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek

tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

15. Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku

16. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

17. Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

18. Podľa § 1 ods. 1,2 zákona NR SR č. 126/1994 Z.z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení účinnom ku dňu uzavretia o poskytnutí podpory uzavretej podľa zákona NR SR č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov zo dňa 6.11.2002 (ďalej len „zákon o štátnom fonde rozvoja bývania“) zriaďuje sa Štátny fond rozvoja bývania (ďalej len „fond“) na financovanie štátnej podpory (ďalej len „podpora“), ktorého prostredníctvom sa uskutočňuje pomoc štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu. Fond je právnická osoba so sídlom v Bratislave.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania zdroje fondu sú:

- a) splátky úverov poskytnutých z fondu,
- b) splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu,
- c) sankcie za porušenie zmluvných podmienok,
- d) výnosy z prostriedkov fondu uložených v banke s výnimkou výnosov z prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu,
- e) príjmy z výťažku pri výkone exekúcie vecí, na ktorú bolo zriadené zmluvné záložné právo,
- f) zostatky prostriedkov fondu k 31. decembru predchádzajúceho rozpočtového roka s výnimkou zostatkov prostriedkov poskytnutých fondu zo štátneho rozpočtu,
- g) zostatky nevyčerpanej podpory vrátenej žiadateľom s výnimkou zostatkov vrátenej nevyčerpanej podpory poskytnutej z prostriedkov štátneho rozpočtu v prechádzajúcom roku,
- h) príspevky poskytnuté z Fondu národného majetku Slovenskej republiky za podmienok ustanovených osobitným predpisom,
- i) úvery poskytnuté bankami,
- j) dary,
- k) dotácie zo štátneho rozpočtu,
- l) iné zdroje, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

20. Podľa § 4 ods. 1 zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania prostriedky fondu možno použiť na

- a) podpory poskytované na účel uskutočnenia pomoci štátu pri rozširovaní a zveľaďovaní bytového fondu,
- b) správu fondu,
- c) splátky úverov poskytnutých fondu bankami a na úhradu úrokov z týchto úverov

21. Podľa § 12 ods. 1,2 zákona o Štátnom fonde rozvoja bývania na základe rozhodnutia podľa § 11 ods. 9 uzavrie fond so žiadateľom zmluvu. Zmluva musí obsahovať najmä a) údaje o zmluvných stranách, b) účel, výšku, druh a čerpanie poskytnutej podpory, c) spôsob plnenia záväzkov zmluvných strán, d) zabezpečenie záväzkov, e) bezhotovostný spôsob úhrady z podpory, f) technické podmienky stavby a dĺžku času jej uskutočnenia, g) sankcie za porušenie zmluvných podmienok, h) spôsob kontroly plnenia zmluvných podmienok a dôsledky ich nedodržania, i) ak je žiadateľom osoba podľa § 7 písm. a), tak

aj minimálny čas, v ktorom bude stavbu vlastníť a užívať on alebo osoby jemu blízke, alebo osoby oprávnené podľa osobitného predpisu, j) ak je žiadateľom podľa § 7 písm. b) obec, ktorá požiadala o podporu podľa § 10 ods. 2, tak aj minimálny čas, v ktorom bude obec stavbu vlastníť a dávať byty do nájmu obyvateľom obce.

22. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

23. Podľa § 48 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

24. Podľa § 52 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka účinného od 1.5.2004 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka účinného od 13.7.2014, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 54 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 879g Občianskeho zákonníka týmto zákonom sa preberajú právne záväzné akty Európskej únie uvedené v prílohe

28. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

29. Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

31. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

32. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezodôvodným obohatením. Ak to nie je jednoducho možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

33. Podľa § 559 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

34. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

37. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

38. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

40. Podľa § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

41. V prvom rade bolo potrebné ustáliť, či Zmluva o poskytnutí podpory uzavretá podľa zákona NR SR č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov č. 710/3503/2002 zo dňa 6.11.2002 je alebo nie je zmluvou spotrebiteľskou a akému právnomu režimu ju treba následne podriaďiť. Žalobca počas celého konania v podanej žalobe ako aj vo svojich vyjadreniach poukazoval na obchodnoprávnu povahu tohto záväzkového vzťahu a žalovaní naopak na jeho spotrebiteľský charakter. V závislosti od tohto posúdenia je potrebné posudzovať aj nároky uplatnené podanou žalobou a rovnako aj spôsob zániku tejto zmluvy o úvere a s tým spojené nároky. Súd pri predbežnom právnom posúdení síce uviedol, že sa mu predmetná zmluva o úvere javí ako obchodnoprávny vzťah a takto ju treba aj posudzovať, avšak po opätovnom preskúmaní žalobou uplatnených nárokov ako aj samotnej zmluvy sa priklonil k argumentácii žalovaných o spotrebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy. Súd poukazuje na odôvodnenie tohto rozsudku ako rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Prešove ako aj ostáných všeobecných súdov (viď rozhodnutia - Krajský súd v Prešove sp. zn. 6Co/204/2015 zo dňa 27.08.2015, Krajský súd v Prešove sp. zn. 1Co/278/2014 zo dňa 11.03.2015, Krajský súd v Prešove sp. zn. 7Co/1/2016 zo dňa 25.04.2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/151/2016 zo dňa 26.09.2017, Krajský súd v Nitre sp. zn. 9Co/352/2016 zo dňa 04.05.2017, Krajský súd v Prešove sp. zn. 12Co/58/2017 zo dňa 20.08.2018 a ďalšie).

42. Súd je toho názoru, že daný spor je potrebné v prvom rade posúdiť v kontexte vyššie uvedenej smernice a túto smernicu je potrebné využiť ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená, to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa

pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

43. Je zrejmé, že k dátumu uzavretia zmluvy 6.11.2002 neboli účinné ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských vzťahov. Novela Občianskeho zákonníka uskutočnená zákonom č.150/2004 Z.z s účinnosťou od 01.04.2004 zakotvila do nášho súkromného práva právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv. Uvedenou novelou bola prebratá i Smernica Rady č.93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách čo je zrejmé z ustanovenia § 879g Občianskeho zákonníka. Aj keď Občiansky zákonník účinný od 01.04.2004 v ustanovení § 52 ods. 1 za spotrebiteľské označil len odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka a zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka, táto okolnosť nevyklučuje aplikáciu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní neprijateľných podmienok aj v iných spotrebiteľských zmluvách, napr. v úverových zmluvách. Obchodný zákonník účinný v čase uzatvorenia zmluvy právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv a ani právnu úpravu neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vôbec neobsahoval. Tento právny predpis v širšom rámci súkromnoprávnej úpravy, ktorej základným všeobecným predpisom je Občiansky zákonník, má postavenie predpisu špeciálneho. Ustanovenie § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka priamo ukladá riešiť otázky Obchodným zákonníkom neupravené podľa predpisov občianskeho práva. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Vychádzajúc z uvedeného v dôsledku nedostatku inej právnej úpravy neprijateľných podmienok pri úverových zmluvách je potrebné vychádzať z ustanovení § 53 a 54 Občianskeho zákonníka upravujúcich analogický prípad. Inak by sa minula účinkom do nášho právneho poriadku implementovaná Smernica Rady č.93/13/EHS a nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

44. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu spochybňujúce spotrebiteľský charakter zmluvy uzatvorenej medzi ním a žalovanými dňa 30.10.2002 s týmto sa stotožniť nedá. Žalobca v čase uzatvorenia tohto právneho úkonu mal postavenie právnickej osoby. Štátny fond rozvoja bývania je samostatnou právnickou osobou v zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 124/1996 Z. z. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení platnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy medzi stranami sporu pričom v § 1 ods. 1 má vymedzený predmet svojej činnosti, teda podporu výstavby bytov a iné činnosti súvisiace s rozvojom a zveľaďovaním bytového fondu, pričom z § 3 sú zrejmé zdroje tohto fondu, ktorými sú okrem iného aj splátky úrokov poskytnutých z fondu, sankcie za porušenie zmluvných podmienok, ako aj úroky z prostriedkov fondu uložených v banke. Z uvedeného vyplýva, že ide o právnickú osobu, ktorá má charakter subjektu hospodáriaceho so ziskom, z čoho vyplýva, že ide vlastne o činnosť obchodnú, ako aj činnosť poskytovania služieb širokej verejnosti, a preto aj žalobcu je možné subsumovať pod ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V súlade s ustanovením § 18 ods.1 Občianskeho zákonníka žalobca taktiež disponoval spôsobilosťou mať práva a povinnosti. Mohol teda samostatne vo vlastnom mene vykonávať činnosti zverené mu zákonom č.124/1996 Z.z v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Jednou z týchto činností bolo aj uzatváranie zmlúv o poskytnutí podpory vo forme úveru. Uzavretie zmlúv o poskytnutí podpory vo forme úveru má charakter sústavnosti a účelom týchto zmlúv je bez akýchkoľvek pochybností dosiahnutie zisku, tak ako to je vyššie uvedené. Zmluva o úvere uzatvorená v súlade s ustanovením § 497 Obchodného zákonníka je zmluvou odplatnou a dlžníkovi okrem povinnosti vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky vzniká i povinnosť zaplatiť veriteľovi úroky. Splátky úrokov z úverov poskytnutých z fondu pritom bez akýchkoľvek pochybností vytvárali časť zdrojov žalobcu. Žalobcu je tak možné subsumovať pod ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaní sú nepochybne spotrebiteľmi, ktorí služby a pôsobnosť žalobcu využili v zmysle zákona č. 124/1996 Z.z. a nevystupovali v predmetnom právnom vzťahu v rámci svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti. Ako už bolo vyššie naznačené, samotná Zmluva o poskytnutí podpory uzavretá podľa zákona NR SR č. 124/1996 Zb. o Štátnom fonde rozvoja bývania v znení neskorších predpisov č. 710/3503/2002 zo dňa 6.11.2002 bola uzavretá (okrem iného) podľa § 497 Obchodného zákonníka, čo taktiež potvrdzuje dodávateľský charakter organizácie žalobcu v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Ak by z práva Slovenskej republiky nevyplývalo, že dodávateľom môže byť aj, bolo by možné uvažovať aj o priamej aplikovateľnosti smernice 93/13/EHS a na definovanie statusu ŠFRB použiť priamo smernicu.

45. Čo sa týka právnej úpravy odstúpenia od zmluvy táto je obsiahnutá v dvoch právnych predpisoch a to v Obchodnom zákonníku a v Občianskom zákonníku. Podľa ustanovenia § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Tento právny predpis v ustanovení § 351 ods.1 umožňuje, aby určité ustanovenia mohli podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu trvať aj po ukončení zmluvy. Pri úverovej zmluve ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka umožňovalo veriteľovi odstúpiť od zmluvy, ak bol dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a požadovať od dlžníka vrátenie dlžnej sumy s úrokmi. Na rozdiel od uvedeného Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ustanovení § 48 ods. 2 v zásade spájal jej zrušenie a to s účinkami od začiatku. Zákona úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalovaných ako spotrebiteľov výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalovaní vzdať nemohli. Aj keď ustanovenie § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka umožňuje účastníkom zmluvy dohodnúť sa na inom zrušení zmluvy než od jej začiatku, pri spotrebiteľskom vzťahu táto možnosť je výrazne obmedzená ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek dohoda posúvajúca moment zrušenia zmluvy na iný termín než od začiatku, vzhľadom na následky tohto jednostranného úkonu, bez akýchkoľvek pochybností zmluvné postavenie žalovaných zhoršuje.

46. Ak zmluva upravovala následky odstúpenia odlišne od občianskoprávnej úpravy takéto dojednanie je neplatné pre jeho rozpor s ustanovením § 54 Občianskeho zákonníka. Keďže ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§40a Občianskeho zákonníka) išlo o neplatnosť absolútnu vyplývajúcu z ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka a pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musel súd prihliadať z úradnej povinnosti. Možnosť použitia aj Občianskeho zákonníka na vzájomné vzťahy medzi účastníkmi vyplýva aj z článku XII. bodu 12.3. zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru. Ak samotný žalobca v zmluve umožnil použitie tiež Občianskeho zákonníka, použitie pre žalovaných ako spotrebiteľov nevýhodnejšej úpravy pri odstúpení od zmluvy vyplývajúcej z Obchodného zákonníka je neprijateľné.

47. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1.4.2015 doplnila ustanovenie § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto právneho predpisu. Tento záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.5.2015 vo veci 8MCdo13/2014, ktorým bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora namietajúceho, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného nie Občianskeho zákonníka. S prihliadnutím na vyššie uvedené ustanovenie § 48 Občianskeho zákonníka upravujúce odstúpenie od zmluvy sa tak vzťahuje na právne vzťahy založené pred 1.4.2015.

48. Vo vzťahu k námietke žalovaných, že žalobca neodstúpil platne od zmluvy o úvere, keď nedoručoval toto odstúpenie na ich súčasnú adresu trvalého pobytu, súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaní mali povinnosť zmenu adresy trvalého pobytu nahlásiť žalobcovi, čo však neurobili. Ich tvrdenia, že tak učinili v roku 2014, keď v dôsledku zmeny účtu žalobcu, na ktorý mali splácať splátky úveru komunikovali so žalobcom ostali iba v rovine ničím nepodložených tvrdení. Navyše žalobca sa ani nemohol domnievať, že na ich pôvodnej adrese trvalého pobytu sa nezdržiavajú, keď sa mu zásielky vracali s poznámkou poštového doručovateľa neprevzaté v odbernej lehote a nie adresát neznámy. Súd tak považoval odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu za platné, pričom k odstúpeniu od zmluvy došlo dňa 2.11.2015 a žalovaní boli povinní svoj dlh uhradiť do 30 dní od doručenia tohto odstúpenia. Zásielku súd považoval za doručenú tak ako na to poukazoval žalobca, teda momentom kedy sa táto zásielka dostala do dispozície žalovaných, teda keď bola uložená pošte t.j. dňa 11.11.2015. Dlh žalovaných sa stal splatným dňa 11.12.2015 a odo dňa 12.12.2015 bola žalovaní v omeškaní s úhradou tohto dlhu.

49. Keďže dôsledkom odstúpenia od zmluvy podľa ustanovenia § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka bolo zrušenie zmluvy s účinkami od začiatku, zo zrušenej zmluvy žalobcovi vzniklo právo iba domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Pri zrušenej zmluve je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal

(§ 457 Občianskeho zákonníka). Odstúpením od zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru zanikol záväzkový vzťah vzniknutý z tohto právneho úkonu.

50. Žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 23.069,77 eur. Žalovaný do dňa 11.12.2015 teda do dňa odstúpenia od zmluvy, teda do dňa kedy mali uhradiť splatnú pohľadávku zo zmluvy o úvere uhradili sumu 14.110,28 eur (v rokoch 2003 až 2015) a po podaní žaloby sumu 4.010,58 eur (v splátkach po 222,81 eur od 06/2017 do 11/2018). Spolu žalovaní uhradili sumu 18.120,86 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že odstúpením od zmluvy došlo k jej zrušeniu od začiatku žalobcovi vzniklo právo iba domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia, teda rozdielu medzi sumou poskytnutou žalovaným a sumou nimi uhradenou čo predstavuje sumu 4.948,91 eur. Súd preto v prevyšujúcej časti tejto istiny žalobu žalobcu zamietol. Súd započítal na istinu aj úhrady žalovaných, ktoré žalobca započítal na zmluvnú pokutu v sume 1.689,43 eur, úroku z omeškania v sume 127,28 eur, úroku vo výške 492,11 eur, úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy vo výške 16.399,72 eur od 12.12.2015 do 7.11.2018, v ktorej pre späťvzatie žaloby bolo konanie zastavené. Súd zamietol aj žalobu v časti zaplataenia splátky žalovaných vo výške 222,81 eur, a to za mesiac november 2018, v ktorej žalobca nezobral žalobu späť. Túto splátku súd započítal na úhradu istiny. Keďže v tejto časti bol nárok žalobcu uspokojený, žalobca už na jeho úhradu nemal nárok, preto súd musel žalobu žalobcu zamietnuť.

51. V súvislosti s právnym posudzovaním uplatňovaného nároku je potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.06.2013 sp.zn. I. ÚS 402/2013, ktorý sa zaoberal sťažnosťou práve vo veci právneho posúdenia odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka a považoval ho za ústavne konformný, a preto sťažnosť odmietol.

52. Žalovaní svoj dlh riadne a včas neuhradili. Priamo zo zákona im tak vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania v sadzbe určenej podľa § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, t.j. o 8 percentuálnych bodov vyššej ako bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Súd priznal žalobcovi vzhľadom na vyššie uvedené úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne (k prvému dňu omeškania 12.12.2015 výška úrokovej sadzby ECB 0,05 % ročne) a to odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty 30 dní na úhradu splatného úveru od doručenie odstúpenia o zmluvy o úvere žalovaným 12.12.2015. Súd pri priznávaní úroku z omeškania musel zohľadniť aj čiastočné úhrady žalovaných vykonané po podaní žaloby, preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 8.959,49 eur od 12.12.2015 do 13.6.2017, zo sumy 8.736,68 eur od 14.6.2017 do 14.7.2017, zo sumy 8.513,87 eur od 15.7.2017 do 15.8.2017, zo sumy 8.291,06 eur od 16.8.2017 do 15.9.2017, zo sumy 8.068,25 eur od 16.9.2017 do 15.10.2017, zo sumy 7.845,44 eur od 16.10.2017 do 18.11.2017, zo sumy 7.622,63 eur od 19.11.2017 do 15.12.2017, zo sumy 7.399,82 eur od 16.12.2017 do 12.1.2018, zo sumy 7.177,01 eur od 13.1.2018 do 11.2.2018, zo sumy 6.954,20 eur od 12.2.2018 do 12.3.2018, zo sumy 9.731,39 eur od 13.3.2018 do 11.4.2018, zo sumy 6.508,58 eur od 12.4.2018 do 12.5.2018, zo sumy 6.062,96 eur od 12.6.2018 do 11.7.2018, zo sumy 5.840,15 eur od 12.7.2018 do 11.8.2018, zo sumy 5.617,34 eur od 12.8.2018 do 11.9.2018, zo sumy 5.394,53 eur od 12.9.2018 do 11.10.2018, zo sumy 5.171,72 eur od 12.10.2018 do 11.11.2018, zo sumy 4.948,91 eur od 12.11.2018 do zaplataenia. V časti v ktorej súd žalobu zamietol súd nepriznal žalobcovi ani nárok na uplatňovaný úrok z omeškania. Rovnako súd nepriznal žalobcovi nárok na náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 434,32 eur predstavujúce odmenu za úkon právnej služby - odstúpenie od zmluvy, nakoľko tieto tak ako to namietali žalovaní nijako nepreukázali. Nepredložili súdu žiaden doklad preukazujúci dôvodnosť tohto nároku ako aj jeho výšku, teda faktúru a doklad o úhrade takto poskytnutej právnej služby žalobcovi

53. Súd povolil žalovaným splácať žalobcovi prisúdenú sumu v splátkach vo výške 222,81 eur prihládajúc na skutočnosť, že žalovaní potom čo im bola doručená žaloba splácajú svoj dlh v tejto výške a túto výšku splátok navrhol sám žalobca pri rokovaníach o mimosúdnom riešení sporu. Takéto rozhodnutie nezasiahne neprimerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu a doba, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplataeniu prisúdenej sumy nepredstavuje neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa. Povolenie splátok spôsobí, že v prípade dodržania splátkového kalendára zo strany žalovanej pri zohľadnení dlžnej sumy v čase rozhodovania bude dlžná istina žalovanej splatená približne v priebehu 24 mesiacov.

O trovách konania súd rozhodol:

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

55. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorý predstavoval sumu 16.399,72 eur, úrok vo výške 494,59 eur, úrok z omeškania vo výške 90,57 eur, úrok vo výške 3,10 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 14.12.2018 úrok je vo výške 1 530,74 eur) úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 16.399,72 eur od 12.12.2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 14.12.2018 úrok z omeškania je vo výške 3 975,- eur), náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 434,32 eur a zmluvnú pokutu vo výške 1.689,43 eur výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bolo konanie o žalobe zastavené a sčasti bola žaloba zamietnutá. Žalobca bol tak v konaní úspešný v časti o zaplatenie sumy 4.948,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy: 8 959,49 eur od 12.12.2015 do 13.6.2017, 8 736,68 eur od 14.6.2017 do 14.7.2017, 8 513,87 eur od 15.7.2017 do 15.8.2017, 8 291,06 eur od 16.8.2017 do 15.9.2017, 8 068,25 eur od 16.9.2017 do 15.10.2017, 7 845,44 eur od 16.10.2017 do 18.11.2017, 7 622,63 eur od 19.11.2017 do 15.12.2017, 7 399,82 eur od 16.12.2017 do 12.1.2018, 7 177,01 eur od 13.1.2018 do 11.2.2018, 6 954,20 eur od 12.2.2018 do 12.3.2018, 9 731,39 eur od 13.3.2018 do 11.4.2018, 6 508,58 eur od 12.4.2018 do 12.5.2018, 6 062,96 eur od 12.6.2018 do 11.7.2018, 5 840,15 eur od 12.7.2018 do 11.8.2018, 5 617,34 eur od 12.8.2018 do 11.9.2018, 5 394,53 eur od 12.9.2018 do 11.10.2018, 5 171,72 eur od 12.10.2018 do 11.11.2018, 4 948,91 eur od 12.11.2018 do zaplatenia, v ktorej bolo žalobe vyhovené. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 1 689,43 eur úroku z omeškania v sume 127,28 eur, úroku vo výške 492,11 eur, úroku vo výške 3,10 % ročne zo sumy vo výške 16 399,72 eur od 12.12.2015 do 7.11.2018., v ktorej bolo konanie o žalobe zastavené bol žalobca rovnako úspešný, keďže k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného v zmysle žalobného petitu po podaní žaloby na súd, keď žalovaní uhradili žalovaný nárok vo výške 3 787,77 eur a v časti zamietnutej istiny vo výške 222,81 eur, ktorá bola uhradená po podaní žaloby avšak v ktorej žalobca nezobral žalobu späť (splátka za mesiac 11/2018). Žalobca bol neúspešný v časti zaplatenia sumy istiny vo výške 11 450,81 eur a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 7 440,23 eur od 12.12.2015 do zaplatenia (ku dňu vyhlásenia rozsudku 14.12.2018 úrok z omeškania je 1 803,37 eur) a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 434,32 eur, v ktorej bola žaloba zamietnutá. V tejto časti bola, teda úspešná žalovaní. Žalobca bol teda úspešný v 45,23 % a žalovaný v 54,78 %. Čistý úspech žalobcu je tak vo výške 9,56 %. Žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 9,56 %. Vzhľadom na pomer úspechu žalobcu k úspechu žalovaných žalovaným patrí nárok na náhradu trov konania v tomto rozsahu, pričom o ich výške bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP tunajším súdom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaná nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.